

Sancti Hieronymi Stridoniensis Operum, Tomi ...

Continens Commentaria In Matthaevm, Et Epistolas Pavli Ad Galatas, Ad
Ephesios, ad Titum & Philemonem, & librum Didymi de spiritu sancto a
Hieronymo versum ... Ad Fidem Vetvstissimorum Exemplarivm, Dvcentis
Circiter Svblatis Erroribvs Emendata

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1616

Procemivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75102)

A **DIVI HIERONYMI PRESBYTERI**
IN EPISTOLAM AD PHILEMONEM, AD
PAVLAM, ET EVSTOCHIVM

PROOEMIUM.

VI nolunt inter epistolas Pauli eam recipere quæ ad Philemonem scribitur, aiunt non semper Apostolum, nec omnia, Christo in se loquente, dixisse: quia nec humana imbecillitas vnum tenorem sancti Spiritus ferre potuisset: nec

huius corpusculi necessitates sub presentia Domini semper complerentur: velut disponere prandium, cibum capere, esurire, saturari, ingesta digere, exhausta complere: taceo de cæteris, quæ exquisite & coacte replicant: vt affirmant fuisse aliquod tempus, in quo Paulus dicere non auderet: *Vino iam*

non ego, vivit vero in me Christus. Et illud: *An experimentum queritis eius qui in me loquitur Christus?*

Quale, inquiunt, experimentum Christi est audire: *Penulam quam reliqui Troade apud Carpum, veniens tecum affer.* Et illud ad Galatas: *Vtinam & excidantur qui vos conturbant.* Et in hac ipsa Epistola: *Simul autem & prępar a mihi hospitium?* Hoc autem non solum

Apostolis, sed prophetis quoque similiter accidisse. Vnde sæpius scriptum feratur: factum est verbum Domini ad Ezechiel, siue ad quemlibet alium prophetarum: quia post expletum vaticinium, rursum in semet reuertens, homo communis fieret è propheta: & excepto Domino nostro Iesu Christo, in nullo sanctum Spiritum permansisse. Quod signum & Ioannes Baptista acceperat: vt super quem vidisset Spiritum sanctum descendentem, & manentem in eo, ipsum esse cognosceret. Ex quo ostendit super multos quidem descendere Spiritum sanctum: sed proprium hoc esse Saluatoris in signo, quia permaneat in eo. His & cæteris istiusmodi, volunt aut epistolam non esse Pauli, quæ ad Philemonem scribitur, aut etiam si Pauli sit, nihil habere quod ædificare nos possit, & à plerisque veteribus repudiata: dum commendandi tantum scribatur officio, non docendi. At e contrario qui germanam auctoritatis eam esse defendunt, dicunt nunquam in toto orbe à cunctis ecclesijs fuisse susceptam, nisi Pauli Apostoli crederetur, & hac lege ne secundam quidem ad Timotheum & ad Galatas eos debere suscipere: de quibus & ipsi humana imbecillitatis exempla protulerit: *Penulam quam reliqui Troade apud Carpum veniens tecum affer: Et vti nam excidantur qui vos conturbant.* Inueniri plurima & ad Romanos & ad cæteras ecclesias: maximeque ad Corinthios, remissius, & quotidiano pene sermone

dictata, in quibus Apostolus loquatur: Cæteris autem ego dico, non Dominus: Quas & ipsas, quia aliquid tale habeat: aut Pauli epistolas non putandas: aut si istæ recipiuntur, recipiendam esse & ad Philemonem ex præiudicio similibus receptarum. Valde autem eos & simpliciter errare: si putent cibum emere, hospitium præparare, vestimenta conquirere, esse peccatum, & asserere fugari Spiritum sanctum, si corpusculi paulisper necessitatibus seruiamus. *Nolite, inquit, Apostolus, contristare Spiritum sanctum, in quo signati estis in die redemptionis.* Quibus operibus Spiritus sanctus contristetur, propheta commemorat, multis in ordine vitijs peccatisque digestis: ad extremum inferens: In omnibus istis contristabas me. Alioqui calicem aquæ frigidæ porrigere, pedes lauare, immolare vitulum, prandium præparare, peccatum sit: cum sciamus ex his rebus in Dei quosdam filios adoptari. Non est huius temporis ad omnia respondere: quia nec omnia quæ illis proponere solent, intulimus. Quod si non putant eorum esse parua, quorum & magna sunt: alterum mihi conditorem, iuxta Valentinum, Marcionem, & Appelem, formicæ, vermium, culicum, locustarum, alterum cali, terræ, maris & angelorum debent introducere. An potius eiusdem potentia est, ingenium quod in maioribus exercueris, etiam in minoribus non negare. Et quoniã Marcionis fecimus mentionem. Pauli esse epistolam ad Philemonem, saltem Marcione auctore doceantur. Qui cum cæteras epistolas eiusdem, vel non susceperit: vel quædam in his mutauerit atque corroserit, in hanc solam manus non est ausus mittere: quia sua illam breuitas defendebat. Sed mihi videntur dum epistolam simplicitatis arguunt, suam imperitiã prodere, non intelligentes quid in singulis sermonibus virtutis ac sapientiæ lateat, quæ orantibus vobis, & ipso nobis Sancto Spiritu suggerente, quo scripta sunt, suis locis explanare conabimur. Si autem breuitas habetur contemptui, contemnatur Abdias, Nahum, Sophonias, & alij duodecim prophetarum, in quibus tam miranda & tantã grandia sunt quæ feruntur, vt nescias vtrum breuitatem sermonum in illis admirari debeas, an magnitudinem sensuum. Quod si intelligerent hi qui epistolam ad Philemonem repudiant, numquam breuitatem despicerent, quæ pro lacinosi legis oneribus, euangelico decore conscripta est, tum breuiatum cõsummatumque sermonem facit Dominus super terram. Sed iam ipsa Apostoli verba ponenda sunt, quæ ita incipiunt.

Ephes. 4.g

Ezech. 16.

Sec. 70.

D

Rom. 6.f